

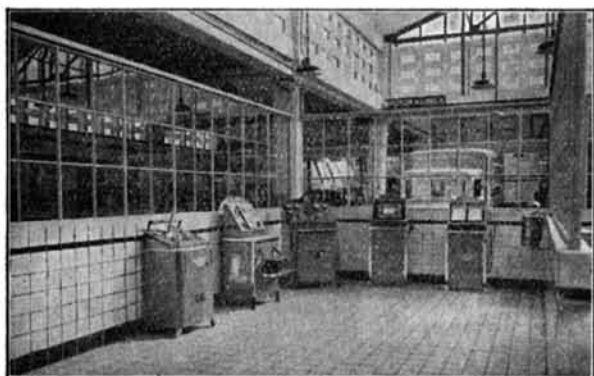
Een Amerikaan staat versteld...

door Hans Kloos

De in autokrings welbekende naam Riva komt van ReparatieInrichting Van Automobielen. Dit - toen nog kleine - bedrijf werd in 1916 opgericht door drie Amsterdammers. In 1923 verwierven zij het Ford-dealerschap en het verhaal gaat dat Henry Ford in 1927 zelf de opening verrichtte. Later volgde een dealerschap van General motors (afbeelding 1).

In 1925 was het de Zaankanter Albert Heyn die een meerderheidsbelang in de Riva verkreeg. Het bedrijf groeide uit tot een grote jongen met vestigingen door het hele land, onder andere de Torengarage in Den Haag. In Amsterdam werd het pand Overtoom 197 in 1927 gebouwd voor de Riva,

Na de importstop in 1947 kwam alles weer op gang. De benzine was toen relatief goedkoop en de Amerikaanse auto's erg in trek (de Amerikanen waren immers onze bevrijders). Hieronder is een reclamefolder afgedrukt die is verschenen bij de heropening van het Riva-pand aan de Overtoom. De eerste drie pagina's uit het boekwerkje van 15 pagina's tonen een brief (van negen kantjes!) van een nabij Amsterdam gestrande automobilist uit de nieuwe wereld (USA), gericht aan zijn vriend Bill in de USA. Een deel drukken wij hieronder af.

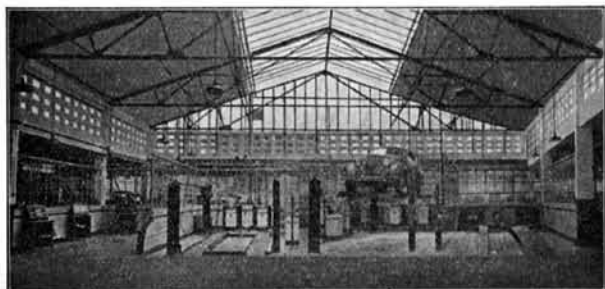
„MOTOR-TUNE UP“

Onder deze benaming verstaan wij:

„Op wetenschappelijke wijze- en volgens fabrieksvoorschriften „controleeren en afstellen van het mechanisme en de electricische „installatie van de moderne automobiel.

In onze hiernaast afgebeelde „motor-kliniek“ beschikken wij over de modernste Beproevingstoestellen welke worden bediend door speciaal geschoold- en vakkundig personeel.

„MOTOR-TUNE UP“ kan het best om de 12000 á 15000 K.M. geschieden en bestaat in hoofdzaak uit onderzoek van de compressie, ontsteking en carburatie.

GESPECIALISEERDE SMERING.

De Riva-Gespecialiseerde Smering omvat:

- De juiste smeermiddelen . . . . .
- de beste gereedschappen . . . en
- vakkundig personeel

ZORGT U VOOR DEN JUISTEN TIJD?

LET OP UW KILOMETERTELLER EN BRENG UW WAGEN ELKE 1000 K.M. NAAR ONS SMEER-STATION

afbeelding 1 Twee impressies van de werkplaats van de Riva in Amsterdam rond 1940. (brochure uit collectie auteur)

Beste Bill,

Kay vindt het niet sangaan, dat ik haar weer helemaal laat opdraaien voor deze brief aan jullie en dat ik er toch minstens een woordje aan toe moet voegen.

Als ik het zeggen mag, dan heeft zij mij al aardig het gras voor de voeten weggemaaid met haar relaas over onze wederwaardigheden aan deze kant.

Daaron wil ik mij maar bepalen tot een avontuur, als je het zo noemen wilt, dat jou persoonlijk zeker zal interesseren.

Om maar met de deur in huis te vallen:

Wij hebben een "crash" gehad. Niet zo'n erge "crash". Het bepaalde zich hoofdzakelijk tot een beetje schrik, veel gescheld en gevloek en een paar deuken, maar op eigen gelegenheid thuis komen, konden wij toch niet; daar moest een kraanwagen aan te pas komen.

Ik zal je niet vervelen met een relaas, hoe wij thuis kwamen. Ik wou je alleen maar vertellen, waar wij thuis kwamen en dat is al niet

weinig. In het holst van de nacht rolden wij daar Amsterdam binnen en na mijn gevoel van "waar zullen wij belanden", was het mij een openbaring in een inrichting verzeld te zijn, zoals ik er, waarachtig Bill, bij jullie in Flint nog nooit één heb kunnen ontdekken.

Dat moet je je nu niet aantrekken, Bill, en je moet het ook niet zien als een persoonlijke onvriendelijkheid, want als puntje bij het paaltje komt, heb jij noch ik daar schuld aan. Laat ik het zo zeggen: Als jij bijv. morgen genoeg zou krijgen van die kousenaffaire van je en 'jij zou je met jouw spreekwoordelijke energie gaan werpen op de automobielen en in het vet en de smeer, die daar omheen zitten, dan geloof ik, dat je établissement eruit zal zien en over de outillage zou beschikken, zoals die gelegenheid, waar wij in die nacht van de 13de belanden. Van dit equipment (troost je, old man, allemaal spullen uit de States), kreeg ik uiteraard de volgende dag pas weet.

En hiermede kom ik dan tot mijn verhaal, dat ik popel je te vertellen. De details wil ik je wel sparen tot het moment, dat wij elkaar in de States weer de vijf zullen geven, maar de grote lijnen wil ik je toch graag heet van de naald vertellen en er niets van te verliezen.

Ik heb mij de volgende morgen na een vluchtig ontbijt naar die werk-

plaats laten rijden. Het was een duistere morgen, miezerig als gewoonlijk hier, maar daar in dat bedrijf baadde alles al in een zee van licht en wat mij daar het eerste opviel, was dat blinkend wit rondom mij heen. Denk je in, old chap, jij, die auto repairshops zou uitschilderen in diep zwart en stank en vet, een blinkend witte hall, een vloer om van te eten, zoals ze dat hier zeggen, licht en lucht en ... bedrijvigheid, maar ... betrekkelijk geruisloze bedrijvigheid, prettig, ordelijk, te midden van een apparatuur, neen kerel, niet te beschrijven, al zal ik het proberen, maar eigenlijk zou je moeten komen kijken; trouwens wie weet Bill, kom je je levensdagen ook nog eens in dit dapper ploeterende landje, ontworsteld aan de zee, dan kan je je overtuigen, dat ik je niet voorgelogen heb; deze keer.

Daar staat hij dan, onze trouwe vierwieler, onze troost en toeverlaat, wél gekreukeld, maar niet in een vergeten hoekje. De inspectie was er al bij en om het nu maar direct te zeggen - het viel nogal mee. Behalve de kreukels, een ontzette stuurinrichting, kwestie van een ditje en datje, een zus en een zo en als er geen verborgen tegenvallers aan te pas kwamen, had ik hem na 2, 3 dagen weer op de weg.

Het is nog een halve dag meegevallen, maar dat er geen verborgen

tegevallers bij gekomen zijn, is mij in zoverre een raadsel, omdat het haast niet kan missen, of bij zoveel onderzoek met zo'n reeks van geheimzinnige apparaten als die kerels hier hebben, moeten er wel kwalen voor de dag komen - ook de ingebeelde. Daar heb ik mij dus weer in vergist; zoals in het nemen van die bocht trouwens ...

Vlotte kerels hier allemaal, trots op hun outillage, natuurlijk, maar tóch de manier en de openhartige flair, waarmede zij je alles laten zien, doet zo prettig aan. Een organisatie om respect voor te krijgen. Niet alleen, dat alles op rolletjes en naar het lijkt vanzelf loopt, de spullen die zij hebben, maar ook de ambitie van die lui, stuk voor stuk, van het jongmaatje tot de chef-monteur, die teerhartigheid, waarmee een metaalbewerker zijn materiaal aait, de smachtende gloed in de ogen van zo'n knaap met een verfspuit, zoals hij je herboren spatbord aankijkt.

Ik heb een van die lieden bezig gezien met een oude Europeaan - een wagen wel te verstaan - ik geloof, dat hij bezig was zijn hart te testen, het kunnen ook zijn longen geweest zijn, maar de manier, waarop deze signeur - wit gejaast en wel - zijn patienten bejegt, heeft eigenlijk niets menselijks meer. Alles veel toegewijder, bezorgder,

helemaal niet hardhandig en toch met een zeker overwicht, dat, wonderlijk genoeg, zelfs loten van de adellijksten huize zich zonder tegenstribbelen laten welgevallen.

Dat uitdeuken in zo'n plaatwerkerij - ze vertellen me, dat het pijnloos gebeurt, maar dat wil er bij mij niet in - het gaat allemaal zo doodgewoon en als vanzelf alsof het kneedbaar materiaal is. Dat zit hem natuurlijk in de weergaloze gereedschappen, en dat het vaklui zijn, die hun leven lang nooit anders doen.

Ik heb mij verbeeld, dat die vlotheid van werken misschien moest worden toegeschreven aan het feit, dat daar op Buick gespecialiseerd wordt en op de mechanische kanten is dat misschien ook wel zo, hoewel men zich ook niet geneert andere klassen-merken onder handen te nemen. Naar mij bleek, hebben deze mensen een paar straten verder trouwens nog een zusterbedrijf, waar zij zich in hoofdzaak met Chevrolets en vrachtwagens bezig houden, maar ik geloof, dat die vlotheid voor een groot deel moet worden toegeschreven aan de scholing, die men een jonge aankomende kracht in dit bedrijf geeft. Daar hebben zij waarschijnlijk een keurig leslokaal voor, waar de geroutineerde motordokter de jonge-

lieden (studenten zou je ze kunnen noemen) op bepaalde tijden college geeft.

Ik wil proberen, Bill, je in gedachten in dat bedrijf rond te leiden, dan zullen wij even stil staan bij al die moderne hulpmiddelen en apparaten, die ze hier tot hun beschikking hebben en waarvoor jij met je technische knobbel zeker belangstelling zult hebben.

Ik heb hier een zogenaamde Allen-tester gezien. Dat is een geval, waarmee zij automobielen testen op wat je zekwstoornissen zou kunnen noemen en waarbij speciaal de elektrische installatie en alles wat daar om en aan is, aan de tand wordt gevoeld. Zo goed als mij zal het jou gebeurd zijn op de weg, dat je wat in je wagen voelt, zonder dat je weet, wát je voelt. Ik wil nu niet spreken van een beroerte, want daar blijft hij gewoonlijk in, maar dat lijkt er toch nog het meeste op. Als de wagen - en dat gebeurt je altijd op de meest critieke ogenblikken - plotseling kuren krijgt, waardoor je niet uit de voeten kunt en soms in de meest benarde situaties kunt raken. Met zo'n Allen-tester onderzoeken zij alles, wat het evenwicht betreft, controleren de juiste stroomverdeling en analyseren dynamo- en starterkwaaltjes op hun oorsprong.

Een Amerikaan staat versteld...

W.G. Parker Esq.,
1024, Baltimore Ave,
Flint, U.S.A.

AMSTERDAM
27.9.49
1949
RIVA

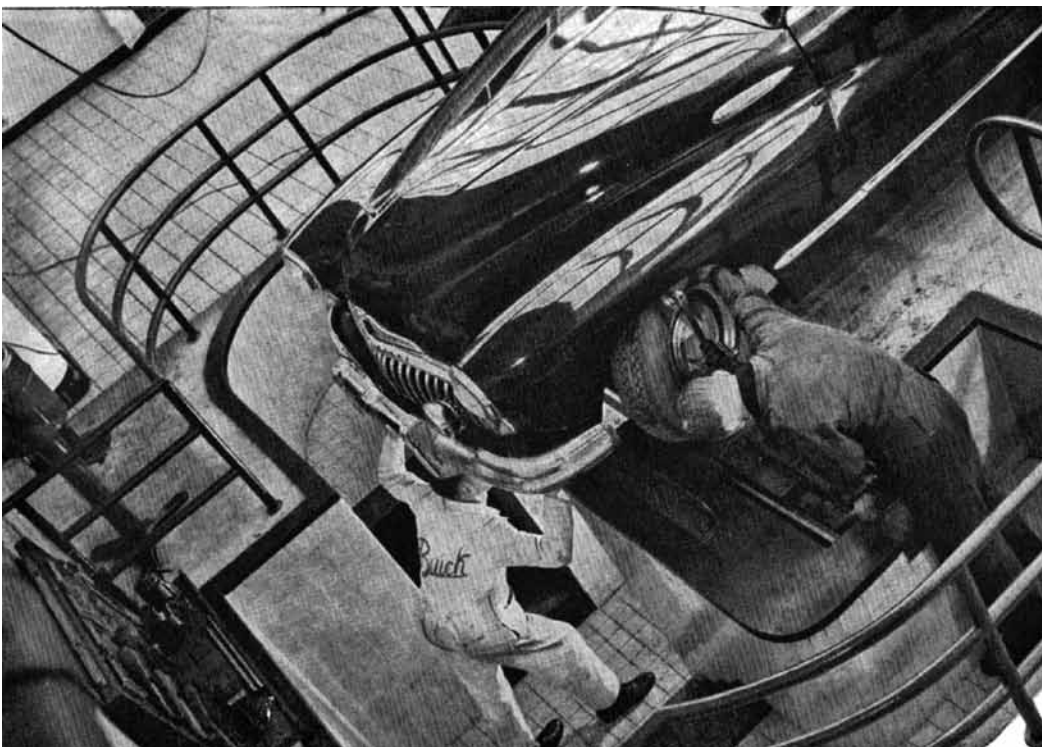

Afdeling autoschade met juist binnengebracht slachtoffer in plaatwerkrij

R.I.V.A. is gespecialiseerd op alle plaat- en spuitwerk, ook in houtbewerking en bekleding
De hydraulische apparatuur voor plaatbewerking wordt in vakkriggen als voorbeeld

gesteld. De uitrusting van de spuitinrichting en van de afdelingen houtbewerking en bekleding garandeert het beste wat op dit gebied kan worden gepresteerd

Spuitinrichting. Hieronder ressorteren ook de afdelingen houtbewerking en stoffeerderij

Bean:
Wieluitlijn en stuurcontrôle
apparatuur